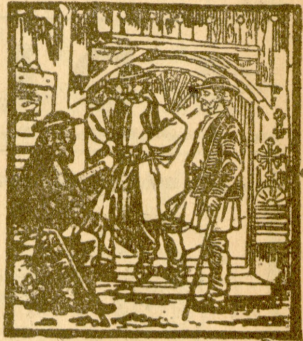

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Țineți cu poporul,
ca să nu rătăciți!...”

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscris în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1942.

Organ al Asociației „Astra”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Despre republică

După întâiul războiu mondial în Europa erau următoarele republici: Republica Franceză, Polonia, Cehoslovacia, Elveția și Rusia Sovietică; după al doilea războiu mondial e probabil ca numărul lor să crească. La toată întâmplarea numai viitorul apropiat va arăta dacă Italia, Grecia și Iugoslavia, unde acum sunt numai Consilii de regență, se vor mai întoarce la regalitate, sau vor deveni republici.

În statul modern constituțional republica se deosebește, în mod esențial, de Monarhie numai prin faptul că ea are un președinte ales pentru un număr de ani, după cari el poate fi reales, sau poate fi ales altul, ceea ce se întâmplă în cele mai multe cazuri.

Republica, prin însăși structura sa, trebuie să fie democratică, adică voința tuturor cetățenilor să fie temelul alegerii președintelui, a membrilor parlamentului. Dar, ca și în monarhiile constituționale, nici în republici nu au avut deloc început drept de vot toți cetățenii, dela o anumită vârstă în sus. Întâi dreptul de vot a fost mai restrâns și abia acum, după al doilea războiu mondial, vor avea pretutindenea în republici drept de vot și femeile. Dar se pare că acest drept îl vor avea femeile și în monarhiile constituționale.

Președintele republicii, ales pe unu, trei sau cinci ani, după constituția fiecărei republici, are dealfel aceleași drepturi ca și regele în monarhie. El numește și dimitte guverne, el are dreptul de grațiere (de iertare sau schimbarea pedepsei celor osândiți), el convoacă parlamentul și închide sesiunile, el dizolvă parlamentul la propunerea guvernului, sau când a trecut timpul pentru care a fost ales, el dă decorații ca și regele, etc.

Dar, ca și regele în monarhia constituțională, el nu guvernează, nu aduce legi, nu judecă pe vinovați, ci are dreptul să aprobe proiecte de legi pe cari corpurile legislative pot să nu le voteze, și să întărească, să sancționeze, ca și regele, legile aduse și cu iscălitura sa.

Așa, dar, deosebirea de căpetenie dintre monarhia constituțională — cu sistem parlamentar și republica — cu aceeași structură, este numai cât privește pe capul Statului: în re-

Ce va să zică „hortism”?

Să combatem „hortismul”, se spune pe drept cuvânt. Dar ce este el? Ce va să zică acest cuvânt, împrumutat dela fostul șef, Regent, al Statului maghiar Horthy?

„Hortismul” este una cu șovinismul tot un cuvânt, la botezul căruia a stat un cetățean francez, aievea sau luat din cărți, Chauvin, care — se zice — că în naționalismul său sărea totdeauna peste cal, era ultra-național, nesătul.

Horthy, amiralul maghiar, conducătorul marinei austro-ungare, care a nimicuit atunci atâția italieni, ca mai apoi să se împrietenească cu Mussolini și să se arate pretinul fascismului — a fost, și el, stăpânit de pofta de a distruge tot ce nu este maghiar în țara sa.

Mai bine se va arăta slăbiciunea „hortismului” amintindu-se câteva întâmplări din fosta Ungarie latifundiară, care era cântată de „patrioții” hortiști ca un fel de țară, în care naționalităților nemaghiare le curgeau laptele și mierea pe toate cărările.

A fost odată sub stăpânirea maghiară un președinte al partidului Kossuthist, cu numele de Mocsary.

Acest Mocsary — numele îi venea dela mocsar — mocirlă, dar cuvântul său a fost limpede, — a declarat odată, în plin parlament, că se revoltă, luând cu părere de rău la cunoștință bugetul jării sale, la care a contribuit fiecare cetățean, buget, în care pentru celelalte popoare contribuitorii: sârbi, slovaci, români, etc., nu sunt rezervate sume însemnate, sume corespunzătoare pentru propășirea lor culturală și socială. Cum puteți atunci disprețui culturile acestor popoare, dacă nu le dați puțința să se desvolte, bătându-vă chiar joc

galitate este succesiunea dinastică, fără alegeri, în republică este alegerea prin vot.

Dar sunt și republici a căror structură lăuntrică e deosebită. Astfel Elveția nu e o republică unitară, centralistă, ca Franța, bunăoară, ci una compusă din trei provincii, zise cantoane autonome, având totuși câteva lucruri comune: același președinte, aceeași armată, același ban, și un parlament comun.

De asemenea Rusia Sovietică, cum o arată însăși numirea oficială este o „Uniune a republicelor so-

de sărăcia lor? a întrebat Mocsary. Pentru aceste gânduri a fost huiduit de ai săi, a fost silit să-și dea dimisia din postul de președinte al partidului, care avea de patron pe Ludovic Kossuth și a ajuns „corbul alb” între maghiari.

A fost, înainte de 1848, un preot sas Stephan Ludovic Roth, care a scris cărți și articole pentru bură-înțelegeră între popoarele, pe cari soarta le-a așezat în aceleași ținuturi și care în 1846, scria pe față că dacă nobilimea latifundiară maghiară nu va fi mai omenoasă față de marea majoritate a bieților iobagi, maghiarimea va fi ca acei filistenii din Biblie, cari au dat foc cozilor de vulpe și au lăsat vulpile să cutreiere lanurile lor de grâu, ca să se aprindă. Acest St. L. Roth, jărăș, n'a fost ascultat. A ajuns martir pentru adevărul rostit.

„Cel mai mare maghiar”, contele Széchenyi, văzând trufia națională a maghiarilor săi, a oftat din greu și a prezis: trufia voastră vă va da de mal! A și murit, în desperare.

Tineretul maghiar din Slovacia este mai „european”! a strigat sanatorul maghiar contemporan, de seamă, Moritz Zsigmond (Sigismund), după o vizită în fosta Cehoslovacie. În Ungaria lui Horthy găsea Moritz, Ssigmund tineretul prea șovinist, prea lipsit de avântul tineresc de a sări într'ajutor și a rezolva problemele sociale, spre folosul comun. Marele scriitor maghiar a fost boicotat câțva vreme, ca celalalt scriitor de seamă, aceasta de origine nobil, Ady Endres, și el a spus-o oarecând conșilor și baronilor maghiari, că nu se pot aștepta la bine schingiind popoarele și chiar poporul lor propriu.

După cum a scris-o, într'un mod

Continuare în pag. 5-a

cialiste sovietice”, adică e alcătuită din mai multe republici autonome, cari au și parlamentele lor, dar toate laolaltă și un parlament comun, apoi aceeași armată, aceeași bani și aceleași legi fundamentale.

Afară de Europa numărul republicilor crește în America, unde nu există un singur regat, nicio monarhie. America de Nord, centrală, și America sudică sunt compuse numai din republici. În Asia e republică, de câțiva ani, China.

Familia, baza societății

Am arătat, că două pietre de temelie a oricărei societăți omenești, a oricărui Stat, sunt familia și proprietatea individuală. Istoria le-a cunoscut totdeauna, neputându-se afla nici în vechime, nici azi, nici țară nici popor, care să nu aibă aceste două temelii, ca o dovadă că ele sunt naturale, deci firești și necesare în aicătuirea societăților omenești.

Instituția familiei este naturală, firească deci și necesară, pentru procrearea și creșterea copiilor, mai întâi, ceea ce e acel scop firesc al căsătoriei al familiei.

Oricât s'ar desvolta omenirea copiii nu vor putea eși dintr'o clocitoare comună ca puii de găină într'o mare economie de păsări, nici nu ar putea fi crescuți de mari instituții în afară de familie, fără a li se strâmba creșterea și însăși firea lor de oameni. Educația copilului mic este o continuă jertfă din dragoste, pe care niciun om pe lume nu o poate aduce pentru sute, mii și milioane de copii ci numai pentru ai lui. Iar copilul crescut fără dragostea căminului părintesc, nu va mai fi un om întreg niciodată.

Dar nu numai nașterea și creșterea pruncilor au silit pe oameni în toate vremile să trăiască în familie. Mai sunt și alte motive. Așa este necesitatea păstrării unor moravuri nestricate. Luând în seamă instinctele omului pentru perpetuarea speciei, aceste instincte au trebuit canalizate și mărginite în relațiile dintre un bărbat și o femeie. Altfel societatea omenească ar fi căzut în adâncă corupție și stricăciune.

Vedem că chiar cele mai multe animale sălbatice și pasări trăesc pereche, cel puțin până au pui mici, dar multe și toată viața, ca încă o dovadă că familia e o cerință firească.

Alt motiv e că un om are nevoie de ajutorul altuia, un bărbat se pricepe și are aplicare la anumite lucruri, femeia la altele e îndemnată, astfel că greul și lupta vieții mai ușor o poartă doi împreună decât unul singur.

Alt motiv natural e că în bolile așa de dese pe pământ trebuie să ai pe cineva mai aproape care să te îngrijească. Dar nu te îngrijește decât cel ce e mai aproape de tine, care are interes să te faci sănătos, iar nu un străin.

Iată numai câteva cauze principale firești toate, pentru cari familia va rămânea mereu temelul societății.

DUMINECA IN SAT LA NOI

Pe

urmele

Domnului

Inlănțuirea poruncilor

Sunt oameni cari se cred buni creștini fiindcă țin nouă din cele zece porunci, și numai pe una o calcă. De pildă: sunt bețivi, sau mueratici, sau au patima urii a sudalmelor, dar ce-lelalte porunci le țin.

Este ușor de înțeles, că asemenea oameni se înșeală și nu pot fi buni creștini. Știm anume că un singur păcat de moarte, făcut cu știința și cu voia, îl face pe om dușman al lui Dumnezeu și vrednic de iad. Creștinul adevărat nu se poate lăuda decât atunci când ține, fără deosebire, toate poruncile, și pe cele zece dumnezeiești și pe cele cinci bisericesti, și chiar poruncile puterii civile ale Statului, când sunt drepte și folositoare.

Fiecare poruncă se inlănțue de ce-lelalte, și cine calcă una, se face vinovat de călcarea legii, de păcat de moarte.

Aceasta este și învățătura sf. Apostol Iacob, în cartea sa către toți creștinii.

El scrie: „Insă dacă împliniți legea cea împărătească (legea iubirii împărătească peste toate ce-lelalte) după Scriptură.

„Să iubești pe deaproapele tău ca pe tine însuși“, bine faceți. Dar dacă vă uitați la fața omului (altfel vă purtați cu cel sărac, și altfel cu cel bogat), faceți păcat, fiind muștrați de Lege. Pentru că oricine va păzi, toată legea, dar va greși întru una, s'a făcut tuturor vinovat. Căci cel ce a zis „să nu curvești“, a zis și „să nu ucizi“ așa că de nu curvești dară u-

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna Iulie

Duminica Tuturor Sfinților. După Pentecostar

Luni	2 Vestm. M. Dlui
Marți	3 M. Lacint
Miercuri	4 P. Andreiu
Joi	5 C. Alanasie
Vineri	6 C. Sisoe
Sâmbătă	7 C. Toma
Dum.	8 M. Procopie

Dum. II. d. Rus. Ev. Mat. IV. 18-23. Gl. 1. Sf. 2.

Soarele

1 Iulie răs. 4 ore 35 m. Ap. 8 ore 4 m.
15 Iulie răsare 4 ore 44 m. Ap. 7 ore 58 m.

Mersul vremii

(După calendarul pe 140 ani.)

1 bine, noaptea ploaie, 2-3 bine, 4-6 ploaie și vânt, 7-11 bine și vânt, 12 ploaie mare, 13-15 bine, 16-17 ploios, 18-24 ploaie și vânt, 25-29 bine, 30 ploaie, 31 bine.

Strigături

La mândruța, la poiată
Sărăcia stă legată,
Mergă mă-sa să o mulgă
Sărăcia dă s'o mpurgă!

Mulge 'n oală
Mulgă 'n poală,
Mâncă mămăliga goală
Din făină necernută
Cu lapte de capră șută.
Asta-i lume, foc de traiu

Știu că n'am să merg în raiu,
Raiul nu l-oi dobândi —
Prea mi-a fost drag a iubi;
Raiul nu l-oi căpăta —
Prea mi-a fost dragă lumea!
— Apoi hop și iară hop
Bine-mi pare că nu-s schiop!
Apoi hop și iară rupt
Bine-mi pare că nu-s surd.
Las' pe mândra s'o 'nvârtesc
Din gură să hăulesc
Că lumea asta nu i a mea,
Cealaltă nici așa!

cizi, te-ai făcut călcător legii“.

Vedem dar că toate poruncile lui Dumnezeu sunt inlănțuite una de alta, ca zalele dintr'un lanț. Dacă o singură verigă se rupe, tot lanțul e rupt și nu se mai poate folosi până nu se va repara verigă ruptă, ori se pune alta nouă în locul ei.

Fariseul care se lăuda cu rugăciunea regulată, cu postul regulat de trei ori pe săptămână, cu milostenia ce o făcea cu cei săraci, se credea că nu este păcatos. „Doamne, mulțămescu-ți că nu sunt păcatos ca alți oameni, zicea el în biserică. Dar ce folos că ținea porunca rugăciunii, a postului, a milostivirii, dacă el calcă în picioare porunca umilnții, și se ruga plin de mândrie? Mântuitorul însuși ni-l dă ca pildă de om păcatos, de călcător al legii.

Cutare creștin nu tură și nu a turat niciodată, nici lucrul cel mai mic,

dar zilnic e cu gura plină de sudalme, sau cu inima plină de pizmă, tață de deaproapele său. El va fi păcatos și vinovat de călcarea Legii, și va fi judecat ca un vinovat. La ce-i tolosește că nu tură? Nu se va putea nici lăuda, nici nu va putea scăpa de pedeapsa Domnului, pentru sudalma sau pizmă.

Un singur păcat de moarte ne înstrăinează de Dumnezeu, alungă darul sfințitor din sufletul nostru, și ne face vrednici de osânda veșnică, dacă am murit nepocăiți, cu el pe suflet, — chiar dacă n'am mai avea alte păcate grele, chiar dacă în alte puncte am fi ținut Legea.

Așa, dar, să nu se înșele nimeni, spunând că el ține toate poruncile atară de una. Căci nimeni nu poate sluji la doi stăpâni, și lui Dumnezeu și Mamonei.

Părintele Ion

PENTRU CEASURILE DE ODIHNA

FOIȘOARA

Grăjdarul lui Frederic cel Mare

Frederic cel Mare, regele Prusiei, a avut odată un surugiu, căruia i s'a dus pomina.

Nu se lăsa de vorbele bădărane, nici chiar în fața stăpânului său, ci suduia și vorbea, spre hazul regelui prusac, care față de el era îngăduitor, pe când față de alții era de o mare asprine.

Surugiul acesta a dus-o însă prea departe. încât. dela un timp, s'a săturat și regele de atâtea vorbe ne-

iertate și l-a trimis înapoi, la grajd, nu-i vorbă: grajd regesc, să-i grijească caii și să-i duca gunoiul.

Odată, după câțva timp dela trimiteria surugiului la grajd, să se fi plimbat regele pe acolo și să se fi întâlnit cu fostul său surugiu.

— „Ei, cum o duci acum?“ să-l fi întrebat regele, iar surugiul să-i fi răspuns: „Bine, Maiestate, mie mi-e tot una, ori de duc pe Maiestatea Sa ori de car gunoiul!“

Să fi răs cu poftă regele și să fi înghițit gălușca.

Când a murit grăjdarul i s'a făcut marea cinste de a fi arătat în piață, cum urcă acoperișul grajdului și așa stă și acum acolo, sus.

* * *

A fost un surugiu bădăran și atât! — se va putea spune și astăzi despre surugiul lui Frederic cel Mare.

...Ce să zici însă de conducătorii de State, cari vorbesc în numele statelor lor, în felul grăjdarului? De cei ce fac concurență în sudalme, care mai de care, asmuțind milioane și milioane de oameni, împotriva altor milioane?

Dictatorii!

Cei, cari nu văd decât lăpădături în partea cealaltă și împoașcă cu vorba, ca după aceea — după ce și-au vărsat necazul — să trebuiască să recunoască, chiar ei, că nu este așa după cum au injurat?

Prețuirea prea mare a alesului lor popor, câtă vreme și alte popoare își au calitățile lor, cari nu se pot tăgădui! Șovinismul! În loc să vorbească omenește, căutând calea înțelepciunii. Vine ziua când poporul nu va mai crede dictatorilor și va râde de ei, ca Frederic cel Mare de grăjdarul său...

MINUNAȚII

— In căldură mare, cum știe toată lumea, lucrul e mai greu și omul ostenește mai repede decât în frig sau într'o căldură potrivită. Vara se întâmplă uneori în arșița mare a soarelui, ca lucrătorul să cadă leșinat, ca trăznit. E ceeace se chiamă insolajie sau săgetătură.

Slăbiciunea asta nu vine numai din căldură, ci mai ales din oboseala prea mare cauzată de căldură. De aceea în căldură mare e bine ca pieptul și umerii să nu fie strânși în nicio haină. În mine, în topitoarele de fier, oamenii muncesc chiar cu trupul gol, până la brâu.

Mai este folositor ca, în asemenea cazuri, să ne oprim adeseori din lucru și să respirăm cât se poate de adânc. E bine să avem la îndemână o sticlă cu apă amestecată cu oțet, din care să ne spălăm fața, și când leșină cineva să-i dăm să respire din ea.

— Impotriva omizilor în America a început a se folosi electricitatea, dovedindu-se cu mult mai folositoare decât stropitul cu diferite materii. Pomul pe care sunt ouă de omizi, viermi sau fluturi, se pune între două conducte electrice, și când se dă drumul curentului, undele electrice răsfrâng într'o clapă și omidă și fluturi și ou.

Dacă invenția asta ar putea fi folosită de fiecare grădinar sau plugar care are grădină de pomi, ar fi o mare binefacere. Și la noi, unde în anii din urmă au tăbărit o mulțime de insecte cari distrug floarea și roada pomilor, ar scăpa lumea de o mare pagubă, și venitul național ar crește în toate țările.

— In America sunt uzine mari în cari se macină piatra ce cuprinde aur și apoi se curăță prețiosul metal. Numai din fumul ce iese prin coșul uzinelor s'a adunat într'un an aur în preț de două milioane lei. Nu se spune cum a ajuns prav de aur și în fumul coșurilor.

Foița glumeață

Cumintenia săcuiului

Un săcui își pierduse boii și trimise feciorul să i caute. După multă vreme feciorul se întoarce singur.

— Găsit' ai boii, măi Pișta? strigă la el până era încă departe.

— N'ai găsit!

— No hai, du-te dracului după ei, că viu și io călare.

● DACA CITEȘTI GAZETA, nu o arunca, ci împrumut-o și vecinului pentru a o cunoaște și el.

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Despre bolile inimii

— Endocardita —

Sângele circulă întruna din artere (evile sângelui) până la cea mai mică parte a trupului, apoi se întoarce prin vene înapoi la inimă.

În timp ce o parte a sângelui merge în toate părțile trupului o altă parte merge la plămâni ca să se îmbogățească cu oxigen din aer.

Pentru a se putea face această circulație înăuntrul inimii sunt niște foite (valvule) din pielea care captușește inima pe dinăuntru. Inima lucrează ca o pompă care trage și împinge iar foitele deschid sau astupă drumul pe care trebuie să-l urmeze sângele. Pieluța aceasta dinăuntru inimii este foarte gingașă și se îmbolnăvește foarte ușor.

Mai des reumatismul dar și alte boli cum este gripa, răceala, învenimările de sânge, microbii cari ajung în sânge se așează pe aceste foite și se produce un fel de aprindere (inflamație) prin care foitele se îngroașează sau se fac niște muguri cărnoși. Din această cauză găurile (oriificiile) dinăuntru inimii pe unde trece sângele sau se strâmtează așa că nu mai poate trece atâta sânge cât trebuie sau se largesc sau foitele nu le mai poate închide și atunci sângele în loc să fie împins înainte scapă înapoi. Inima se forțează să împingă sânge cât ar trebui și dela o vreme se lărgeste și începe să slăbească.

Bolnavul simte că inima bate mai tare și se ostenește mai repede și apoi nu mai poate dormi pe partea stângă. Boala se simte pe încetul; începe să se îngreuneze și răsuflarea, osteneala se face tot mai grea la mers și la lucru; începe să se umfle picioarele și se simte durere cu apăsare în dreptul inimii și durere în dreptul ficatului.

Dacă boala se înrăutățește atunci se umflă picioarele tot mai tare se ia puțină apă în plămâni și în burtă din cauză că sângele nu mai poate circula cum trebuie iar bolnavul ajunge în boala apei. În această stare bolnavul se obosește la orice mișcare și nu mai poate sta în pat și dormi noaptea decât șezând și rezămat pe perini multe. Se nădușește și răsuflarea este foarte grea.

Prin îngrijire, odihnă și leacuri inima se întărește, boala se ușurează, și poate chiar vindeca pe timp îndelungat, dar se poate și înturna boala dacă bolnavul nu se îngrijește. Asemenea reveniri sau înturnări ale boalei se pot face de mai multe ori și până la urmă inima tot slăbește.

Oamenii cu această boală, dacă se ușoară și se vindecă bine pot trăi și lucra multă vreme. Dacă boala se înrăutățește trebuie să se îngrijească totdeauna să odihnească cât mai mult, să se ferească de lucru și de osteneală. Trebuie să se îngrijească cu leacuri și cu mâncare așa cum îl sfătuiește medicul după cum este boala de grea. Leacurile băbești, bucuriile și alte ceaiuri nu ajută la nimic împotriva strică și nu-i bine să se lăsească.

Dr. O.

Cum să hrănim mieii

Economia de oi

Furajul cel mai potrivit pentru hrănirea mieilor este fânul de lucernă, fânul de trifoi și fânul de livadă, de cea mai bună calitate. Este oprit să li se dea fân prea lemnos, prăfuit și mușcălit, pe care stomacul lor nu-l poate mistui. În afară de cazul că le produce tulburări ale stomacului, dar nici nu-i hrănește îndeajuns. Fânul se dă în ocoale separate și prevăzute cu intrări atât de mari, ca să poată intra în ele numai mieii și să mănânce fân oridecâteori au poftă. Fânul trebuie să fie în permanență în aceste ocoale și să-l înlocuim în fiecare zi pe cel murdărit, rămas dela hrana mieilor, cu altul proaspăt și curat. Darea fânului în ocoale separate este un lucru bun, pentru mai multe motive: 1. oile nu pot intra aci să mănânce fânul mieilor; 2. în timpul cât mieii mănâncă fânul, oile sunt mai liniștite și deci pot mânca și ele mai în liniște; 3. înțărarea mieilor se face mai ușor, mai repede și fără urmări rele asupra dezvoltării lor.

Hrănire rațională

O bună hrănire a mieilor trebuie făcută după mărimea și greutatea lor, fiindcă cei mari au nevoie de mai multă hrană decât cei mici și, în afară de aceasta, mieii mari mănâncă mai repede, consumând și din rația celor mici. Cel mai bun sistem este să se împartă mieii în grupe diferite după vârstă și greutate, dându-se fiecărei grupe anumite rații. Numai în felul acesta se face o hrănire cu socoteală a mieilor, ceea ce înrăuțește în bine asupra dezvoltării fafelor. În regulă generală se socotește cam 100—150 gr. fân pentru un miel pe zi.

Odată ce mieii încep să mănânce fân, ei trebuie obișnuiți și cu gră-

unțe. În acest scop e bine să li se pună la dispoziție ovăz uruit în jgheburile din ocoale. Ovăzul este cel mai bun aliment fiindcă ajută creșterea mieilor.

Îmbunătățirea hranei

La vârsta de 4—5 săptămâni e recomandabil ca, pe lângă fân și amestecuri de uruieli de grăunie, să li se mai adauge în rația zilnică și 25—30% turte oleaginoase (de in, de floarea soarelui, etc.) și mazăre uruită.

Iată un exemplu de amestecuri de uruieli: uruielă de ovăz 4 kgr., uruielă de porumb 2 kgr., uruielă de mazăre 2 kgr., țărățe 1 kg., turte de in 1 kgr.

Din acest amestec se dă zilnic mieilor o cantitate deosebită după producția de lapte a mamelor, după vârsta mieilor și calitatea pășunilor. Astfel mieii de 4 săptămâni primesc 50 gr.; la vârsta de 9—10 săptămâni primesc 100—150 gr., iar la înțărare 250—300 gr. În rația zilnică de amestecuri se adaugă 2—3 gr. de calciu furajer, cretă pisată, pentru un miel. Bulgării de sare nu trebuie să lipsească din ocoale.

Sfecla, morcovii și porumbul murat se pot da mieilor când au implinit 10 săptămâni într-o cantitate maximă de 1 kgr. pe zi de miel.

Acum când mieii consumă și furaje trebuie să se ridice întotdeauna resturile de hrană dela oi, care pot fi înăcrite (fermentate) și pe care mieii le mănâncă, producându-le tulburări grave ale stomacului și materelor.

Să nu se uite că pășunea este alimentul cel mai bun și mai sănătos pentru miei.

Cântecul plugarului

După Alexei Kolțov (1808—1842).
Poezie vestită în literatura rusească.

Hii, căluțu' meu, iar hii!
Ca argintul să scilpească
Fierul nost de plug în glii,
Umede-să odrăsească!

Soarele de dimineață,
Sus, pe cer, îi strălucit!
Mare, de după pădure,
Se ridică — ne a sosit.

Aci, pe câmp, ce bucurii!
Hii, căluțu' meu, iar hii!
Si stăpănu', dar și sluga
Au aceleși osârdii.

Să duci plug și să porți grapă
Câte bucurii se'ndeasă!
Să-mi învărți snop după snop
Sus, în caru' cât o casă!

Iar în șură, la un stog,
Vesela încordarea, știi?
Să nblățești lă grâu curat,
Hii, căluțu' meu, iar hii!

Noi, țărani, leagăn sfânt

Tragem vesel legământ
Dând seminței roditoare,
Ca în el să-mi zacă moale.

În dimineți și'n serări,
Mama-glie mi-o adapă
Si sămânța va ncolți,
Hii, căluțu' meu, iar hii..!

Si de-a încolți sămânța
Spicele s'or ridică
Coapte or fi și împodobite
Cu aur capu'or înălța.

Hi, căluțu' meu, iar hii!
Scump nutreț și tu-i avea
Si la proaspătul izvor
Botșoru-ți o să stea.

**

Ca și eri — Pronie cerească!
Doamne! Fă să se împlinescă
Grâu să capăt din belșug,
Bogăția-i după plug!...

 CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI
FOAIA POPORULUI

Bucătăria sătencei

BĂUTURI PENTRU SEZON

Țărățe are fiecare gospodină, așa că poate face o băutură bună și ieftină, în felul următor: se fierb două cești pline cu țărățe de grâu în, 2 litri de apă. Apoi se pune să stea la soare vreme de două trei ceasuri. După aceea se strecoară, se pune după gust, zahăr sau miere de albine (cine poate și zeamă de lămâie) ori sare de lămâie.

A trăi

(Poezie veche de peste o sută de ani)

A trăi, fără a iubi:
Mă mir ce traiu o mai fi!
A iubi, fără a simți:
Mă mir ce dragoste o fi!
A simți fără a dori:
Mă mir ce simțire-o fi!
A dori, fără a jertfi
Mă mir ce dor o mai fi!

Bune de știut

(Folosul diferitelor plante)

Urzica, — ciorbă sau mâncare — ajută la vindecarea bolilor de piele, la reumatisme, la curățirea sângelui stricat.

Aiul (usturoiu!) ajută foarte mult la mistuire, ațăță pofta de mâncare și liniștește nervii.

Laptele acru e bun pentru ceice au început să se ingrașe prea tare.

Maslina sunt bune împotriva pietrelor de ficat, și contra frigurilor.

Șparanghelul regulează funcționarea inimii, încetinând circulația prea repede a sângelui, și face poftă de mâncare.

Țelina ajută în boalele de rinichi.

Oalele de tuciu (fier) capătă un lustru frumos dacă le frecăm cu ceapă.

De țânțari ne putem apăra dacă acățăm deasupra patului ramuri de levănțică. Nu le place mirosul acesteia și nu se apropie de cel ce doarme.

Primejdia fumatului pentru femei îl arată un doctor care a fost chemat la o familie unde copilul mic de un an nu mai voia să sugă cu niciun preț dela sânul mamei sale. Cercetându-l amănunțit n'a putut descoperi la el nicio boală, nicio rană. Văzând cum se ferește copilul să fie alăptat, doctorul a simțit de-odată un puternic miros de tutun. Mama copilului i-a spus că este o mare fumătoare. Indrumată de doctor, ea s'a lăsat de fumat, și în curând copilul a început din nou să sugă și să se ingrașe. Cuminte copil, mai cumine ca mamăsa!

Numai cât lucrul acesta a trebuit să se întâmple mai demult, pentru că în zilele noastre femeile cari fumează nu mai au copii. Au ele alte treburi mai bune de făcut!

Dar întâmplarea e o nouă dovadă că fumul de țâbac e otrăvicios.

SUB STEAGUL „ASTREI”

Figuri de dascăli

Ioan Dragomir

— Cu prilejul trecerii în rândurile pensionarilor —

Fără nici un șgomot, vrednicul dascăl al Ardealului, secretarul Despărțământului Sibiu al Astrei și neodihnitul inspector școlar, de câțva timp, a părăsit rândurile învățătoriei muncitoare, ca și funcția de secretar al Desp. Central al Asociațiunii pentru cultura poporului român, trecând la binemeritata pensie.

Noi, ceice l-am cunoscut, aceia ce am învățat dela el exemplul de muncă până la jertfă, se cade, ca acum când nu-l mai avem în rândurile noastre, măcar în forma aceasta, să fixăm în fața cititorilor, figura apectui zelos dascăl.

Fiu al județului nostru, D. Ioan Dragomir își începe cariera sa dascălească, muncind cu râvnă pentru ridicarea poporului său, cunoscându-i nevoile și păsurile și căutând întotdeauna a le tămădui. A fost un vrednic dascăl atât în școală, cât și în afară de școală.

Pentru munca și pricepera sa, îndată după Unire, Ministerul Școalelor îi încredințează postul de conducere al școalelor din județul Sibiu, numindu-l revizor școlar, nume cu care toți copiii satelor noastre sibiene îl știu. Cunosător al nevoilor învățământului nostru, credem că nu greșim când spunem că D-sale i se cuvine întreaga stare culturală de astăzi a județului Sibiu.

Îndrumător școlar priceput, gospodar harnic, suflet bun și mai întâi coleg devotat, așa ne-a rămas, nouă celor tineri figura revizorului Ioan Dragomir.

Multe din frumoasele localuri de școli din județ au fost clădite la sfatul, îndemnul și ajutorul D-sale.

Pentru felul cum, și în postul de revizor școlar, și s'a îndeplinit misiunea sa, pentru pricepera și devotamentul său, Ministerul Culturii, l-a numit apoi în postul de inspector școlar regional și apoi insp. general.

De data aceasta munca îi este mai grea, activitatea D-sale se extinde peste mai multe județe, dar și aci, dă dovadă, de aceleași calități, de distins dascăl și suflet înțelegător.

Așa cum și-a făcut datoria față de copiii neamului, în școală, tot așa a știut însă, să-și îndeplinească și obli-

gațiile sale de îndrumător al poporului. Nimeni dintre noi nu ne putem închipui Despărțământul „Astreii” din județul Sibiu, fără numele lui Ioan Dragomir.

În calitatea sa de secretar al Despărțământului, calitate pe care și-a îndeplinit-o cu abnegație până mai ieri, toate satele noastre îl cunosc ca un vrednic sfătuitor al poporului. Deși a fost o muncă neretribuită, — totuși fostul secretar al „Astreii” și-a făcut

Ioan Dragomir

din ea un cult, și, par'că mi-l amintesc, că nu trecea odată în inspecții pe la vreo școală, fără a nu se interesa de soarta „Astreii”, și a nu da sfaturi pionierilor ei, la sate, învățătorilor, cum să muncească pentru binele poporului.

Astăzi, când figura D-sale blândă, a părăsit rândurile noastre învățăto-rești, se cade, credem, a aduce pe această cale, cel puțin cuvintele recunoștinței noastre pentru tot ceace D-sa a făcut pentru tagma învățăto-rească și binele poporului, dorindu-i ca zilele ce le mai are, în calitatea de pensionar, să le trăiască în liniște, fericire și sănătate pentru sine și familia D-sale, asigurându-l că-i vom păstra pe lângă recunoștința noastră colegială, neștearsă icoana sufletului său ales.

D. Roman
Inspector școlar

Vești din Șercaia

Ziua Eroilor

În orașelul nostru ziua eroilor s'a serbat cu solemnitate deosebită, mai ales, că s'a sfârșit și al doilea războiu mondial.

După terminarea sfinte Liturghii în cele 2 biserici românești, întreaga asistență s'a adunat în curtea Bisericii gr-cat., unde este ridicat Monumentul eroilor și unde sunt îngropați 2 eroi români, repausați în ziua de 8 Septembrie 1916 în urma rănilor primite în luptele de lângă comuna vecină Hălmeag. Aici s'a servit un parastas de către P. On. Chirion Marcu, gr-ort., Gheorghe Hamzea, preot refugiat din Brețcu, pentru eroii gr-ort., iar părintele Valeriu Crișan, v. protopop gr-cat. pentru eroii gr-cat. Răspunsurile au fost date de corul de fete, instruit de d. C. Vasiloglu, refugiat și condus acum provizoriu de fata Letiția Inocențiu Prună.

Păr. prot. Chirion Marcu a vorbit despre însemnătatea zilei. Păr. Valeriu Crișan arată, că în războiul 1914—18 au murit 27 români din comuna Șercaia, iar în războiul acesta locotenenții: Dr. Emil Holerga medic, Ioan Tatomir, priimpretorul plășii Șercaia, Gheorghge (Gicu) Gh. Muntean, avocat și soldații, Gheorghge V. Prună, Ioan Vlad, Nicolae Șeșși, Ioan Zară, Nicolae Comiza și Partenie P. Avrigeanu (ultimul plecat ca voluntar); ca invalizi de războiu au fost declarați, Septimiu Tunsoiu inv. dir., Horia Cloșca Crisan, desenator tehnic și Crăciun Teodor, plugar, iar 8 soldați au fost dați ca dispăruți.

A urmat apoi programul compus din recitări și cântece, executate de elevii școlii primare, sub conducerea d-nei inv. Valeria Suceava și Moise Capătă inv. precum și programul executat de elevii grădinei de copii, de sub conducerea dnei Eugenia Boeriu. Au mai ținut cuvântări dnii Ovidiu Fulcea, primpretor, în numele administrației și Septimiu Tunsoiu, invalid, în numele luptătorilor din acest războiu. S'au depus apoi coroane de flori naturale, pe mormântul celor 2 eroi din curtea bisericii și pe mormintele celor 2 soldați sovietici, morți în anul trecut și îngropați în cimitirul extern al bisericii gr-cat.

Serbarea a luat sfârșit la ora 12^{1/2}, în cântecul duios „Presărați pe-a lor morminte”, executat de elevii școlii primare.

Nenorocire

Tinărul Gheorghge Rătan, operator

cinematografic la Oficiul O. N. C. oficiu dispersat în anul trecut din București la Șercaia, obținând un concediu, a venit la Șercaia.

Într'o seară, venind cu căruța din comuna Hălmeag spre Șercaia, împreună cu d. Petru Stoia, controlor fiscal și d. Ioan Vargă, mecanic, ajungând pe podul de peste Olt, d. Gheorghge Rătan a aprins o rachetă, pentru a lumina podul. Nu se știe cum, racheta conținea și materii explozibile, cari explodând au zdrobit mâna dreaptă a dlui Gheorghge Rătan, rănind și pe unul din însoțitori.

Primele ajutoare au fost date de d. Dr. Aurel Tulbure, medic de circ. după care a fost transportat de urgență la Spitalul din Făgăraș, unde în urma unei intervenții chirurgicale, i s'a amputat mâna dreaptă, aproape din cot.

Cooperativa „Frontul Plugarilor”

În localitate, care este centru de plasă, s'a înființat Cooperativa „Frontul Plugarilor”, alegându-și următorul comitet de conducere, compus din dnii: inv. Moise Capotă, președinte; inv. dir. Ieronim Maier, casier; Constantin Lubeniță și Nicolae N. Stânga cenzori iar ca membrii în comitet: Luca Prună, Iancu Vlad, Sofron Pora și Octavian Maier.

Această Cooperativă va deservi toate comunele din plasă. Începutul este bun. În prima zi s'au vândut numai stămburi în valoare de peste 1 milion lei.

D. prefect. ing. agricol Gheorghge Ganea, venind în localitate a dat dispozițiuni, să se înființeze și o cantină, unde, pe un preț redus, oricine, fie el localnic sau în treacăt prin localitate, să poată lua masa la această cantină; Deasemenea a dat dispozițiuni să se înființeze secții la această cooperativă: Secție alimentară, textilă, fierărie, cereale, etc. În curând vor sosi și alte mărfuri de prima necesitate: stofe, material de încălțăminte, ață, ață, cuie, fierărie, unelte agricole, etc. Zilnic se fac noi înscrieri de membrii, dovadă că lumea apreciază rostul acestei cooperative, de unde cu un preț redus, poți să cumperi diferite articole de prăvălie. Locuitorii sunt mulțumiți de marfa, care li se servește și privesc cu deplină încredere spre viitorul acestei cooperative.

Valeriu Crișan

Activitatea Despărțământului Ciacova al Astrei Bănățene în anul 1944-1945

Cu toate piedecile puse de starea de războiu în care se afla țara, Despărțământul Ciacova, prin oamenii ei de bine, între cari primul loc l-au ocupat profesorii și elevii gimnaziului mixt „Al. Mocioni”, a dezvoltat o activitate vrednică de luat în seamă.

Conducerea acestui Despărțământ s'a silit să împreune folosul cu frumosul, atât pe terenul asistenței sociale, cât și pe cel cultural-economic și sanitar.

Astfel a strâns diferite sume de

bani, prin colecte, în folosul Universității de Vest, pentru ajutorarea românilor din Ardealul de Nord și Molaova, sprijinirea acțiunilor: Totul pentru front, totul pentru Victorie, Crucea Roșie română, Crucea Roșie

sovietică și altele. Suma totală strânsă în scopuri de binefacere și ajutorare s'a ridicat la 1 104.322 lei. Pe teren cultural încă s'a activat îndeajuns de mult, luând în considerare împrejurările, în cari s'a lucrat.

S'au ținut în diferite comune con-

ferințe, prelegeri, șezători, toate cu scopul de-a promova cultura și educația maselor populare.

Laudă celor cari, neașteptând recompense, și-au făcut datoria față de Astra și securile ei.

Cine se bucură de munca altuia, acela nu este om de omenie; precum tot așa nu se poate socoti bun român acela care crede că mai poate cetii foaia fără să o plătească.

— Dela o săptămână la alta —

Congresul plugărimii din România

In Capitala țării s'a deschis Duminică 24 Iunie a. c. (întâia zi de Rusaliu), primul congres al așa zisei organizații „Frontul Plugărilor”, de sub președinția actualului prim-ministru Dr. Petre Groza.

Norocoși de un timp frumos, plugării — membri ai susnumitei organizații — s'au strâns, prin delegații lor, într'un frumos număr, pe întinsul stadion (teren de sport) A. N. E. F. din București, având alături de ei pe delegații celeilalte categorii de plămăși: muncitorii. N'au lipsit delat această manifestare a plugărimii nici pandurii „Diviziei Tudor Vladimirescu-Debreșin”, cari terminând acum cu lupta împotriva hitlerismului s'au angajat să stea și ei în ajutorul fraților lor dela coarnezle plugului, din fabrici și din uzine, pentru a asigura o cât mai trainică și folositoare împreună lucrare.

Din cuprinsul numeroaselor cuvântări ce s'au ținut la cel dintâiu congres plugăresc — dela care n'au lipsit nici delegații plugărimii maghiare și bulgare — noi desprindem, ca țeluri principale și puncte de program înscrise pe steagul de luptă al „Frontului Plugărilor”: 1. sfortzarea pentru mărirea producției; 2. respectarea și împlinirea nevoilor cari se desprind din condițiile de armistițiu; 3. o sinceră înfrățire a plugărimii române și maghiare și 4. trecerea dela sistemul de exploatare a pământului cu ajutorul vitelor, la acela, socotit mai modern și mai folositor: mecanizarea — introducerea tractorului în locul plugului tras de vite.

A doua zi și în cele următoare, congresiștii s'au reunit în clădirea Parlamentului din București, unde au continuat să desbată punctele din ordinea de zi a Congresului. Debatările au fost conduse de însuși primul ministru al țării d. Dr. Petre Groza, de față fiind și miniștri colaboratori ai d-sale.

Asupra hotărârilor mai importante ce s'au luat, vom scrie la vremea sa.

Ce va să zică „hortism“?

(Urmare din pag. 1-a)

Strălucit, marele poet maghiar Petózi (Petrovics), descriind pe conții și baronii maghiari, ca ființe trufaze și increzute.

Contele Ștefan Tisza, fiul, zdrobitorului de naționalități“ Coloman Tisza, se retrăgea, după lupte furtunoase conduse în parlamentul maghiar, între partide, cari se luau la întrecere și nu voiau să concreeadă, nimic „naționalităților” și așezându-se pe o periniță, în genunchi, cu nevaslă-sa, sta așa, luându-se pe după gât, într'o toropeală mai îndelungată, rugându-se așa, el, calvinul, și crezând că ruga aceasta va putea fi ascultată.

Alt conte, Berzeviczy, slovac de

În pragul alegerilor din Marea Britanie

— Va mai fi sau nu reales d. Winston Churchill? —

După o așa zisă campanie electo-electorală care s'a desfășurat timp de șase săptămâni, poporul Mării Britanii, cu un număr de peste 30 milioane de votanți, va fi chemat să se rostească în ziua de 5 Iulie a. c., dacă mai rămâne sau nu guvernul d-lui Churchill la conducerea Statului.

După cât s'a putut desprinde din cuvântările electorale ce s'au rostit, atât de către guvernamentali, cât și de către reprezentanții opoziției, într'adevăr Marea Britanie va avea să treacă un uriaș examen, de rezultatul căruia va atârna însuși viitorul acestei națiuni.

Reprezentanții politici ai partidelor așa zise de stânga (leburisți) sunt de părere, că nu totdeauna un om care și-a vădit calități alese în conducerea războiului și a politiceii reclamată de nevoile războiului, este cel mai îndreptățit să conducă o națiune și în timp de pace. Adversarii politici ai d-lui Churchill, care este conservator, socotesc, că după terminarea războiului Marea Britanie va trebui să-și potrivească politica sa lăuntrică la nevoile ridicate la suprafață de războiu. Cu alte cuvinte opoziția britanică își afișază un program de simțitoare reforme sociale, cu mai multe și mai

largi drepturi pentru cei mulți, cari au dus greul războiului. Pe de altă parte laburisti englezi, socotiți ca cei mai puternici în opoziție, continuă să aducă conservatorilor d-lui Churchill, acuză că aceștia vor să păstreze și pe mai departe bunurile lor capitaliste, precum și puterea în Stat, lucru care nu ar corespunde cu principiile de sănătoasă democrație ale Mării Britanie.

Ce spun conservatoriștii, azi la putere?

Adresându-se mulțimii adunată la o întrunire politică la Londra, d. Winston Churchill, primul ministru, vorbind în numele partidului conservator a spus că de rezultatul alegerilor generale dela 5 Iulie a. c., va depinde viitorul îndepărtat al Mării Britanii.

„Alegerile pe cari le pregătim a continuat d. Churchill — nu îngăduie decât un guvern puternic pentru Marea Britanie, căreia îi va reveni un mare rol la organizarea lumii după războiu, pentru păstrarea păcii și a libertății tuturor popoarelor“.

Fără îndoială că rezultatul alegerilor din Marea Britanie vor înrăuri nespuse, de mult asupra mersului politiceii lăuntrice din restul Statelor europene.

Reprezentantul diplomatic al Franței la București

Prin Decret Regal, d. Louis Jean Paul Boncour, consilier de ambasadă gradul I, a fost numit reprezentant politic al guvernului francez. în România.

În această calitate, diplomatul țării amice va fi însărcinat și cu condu-

cerea legației franceze din București, având gradul de ministru plenipotențiar.

Iată încă un pas hotărțtor prin care se va asigura raporturile de bună prietenie și conlucrare între România și sora noastră Franța.

Convocare

În legătură cu înființarea Cooperativei Luptătorilor, Domnii ofițeri, subofițeri, maestri militari, și funcționari civili din serviciul Armatei, activitate, rezervă și retragere înscrisi, precum, și cei care mai doresc să se înscrie, sunt invitați la a 2-a adunare ce va avea lec în ziua de Vineri 20 Iunie a. c. ora 17 în localul Cercului Militar pentru a li se aduce la cunoștință rezultatele obținute, a se lua hotărâre definitivă și a se alege un comitet de constituire și conducere a Cooperativei Luptătorilor.

Comitetul de inițiativă

Judecătoria rurală Șercaia, Secția Cărții funduare

Nr. 320/1945 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cauza de executare a următorului Serafim Oana, contra următorului Emil Cosgarea, Judecătoria ordonă licitație imobiliară asupra 1/2 parte din imobilul cuprins în c. f. Nr. 2568 Vad, Nr. top. 814/145, 9704/11a, 9794/268, 9794/985; asupra imobilului cuprins în c. f. Nr. 2569 Vad, Nr. top. 1798; c. f. Nr. 985 Nr. top. 6250, 4202; c. f. Nr. 1760, Nr. top. 963, 964, 6249, 8477, 9580; asupra 1/2 a parte din imobilul cuprins în c. f. Nr. 2975 Nr. top. 8856, 8857; asupra 1/6 parte din

imobilul cuprins în c. f. Nr. 2976 Nr. top. 1596, cu prețul de strigare arăta în dreptul fiecărui imobil, pentru încasarea sumei de 16500 lei, capital și acc, fixând termen pentru ținerea licitației pe ziua de 8 August 1945 ora 15, la primăria comunei Vad.

Șercaia la 18, Maiu 1945.

Judecător

(ss) Dr. Ștefan Suceava

Pentru conformitate

(ss) Vasile Moldovan

Judecătoria rurală Șercaia, Secția cărții funduare

Nr. 308—1945 c. f.

Extract din publicația de licitație

În cauza de executare a următorului Serafim Oana, contra următorului Macrina Crețu, judecătoria ordonă licitație imobiliară asupra 2/3 parte din imobilul cuprins în c. f. nr. 145 Părău, Nr. top. 247/1, 248/1, casă și grădină, cu prețul de strigare de 150.000 Lei, cap. și acc, fixând termen pentru ținerea licitației pe ziua de 31 Iulie 1945, ora 16 la primăria comunei Părău.

Șercaia, la 12 Maiu 1945.

Judecător

(ss) Dr. Ștefan Suceava

Pentru conformitate

(ss) Vasile Moldovan

Judecătoria rurală Șercaia, Secția cărții funduare

Nr. 309—1045 c. f.

Extract din publicația de licitație

În cauza de executare a următorului Serafim Oana, contra următorului Bucur Modorcea, Judecătoria ordonă licitație imobiliară asupra 1/12 parte din imobilul cuprins în c. f. Grid, 376 Nr. top. 4866/23, 4867/24, 4866/25, 4866/26, 4866/27, cu prețul de strigare de 26.000 Lei, pentru încasarea sumei de 19.852 Lei, cap. și acc, fixând termen pentru ținerea licitației pe ziua de 28 Iulie 1945, ora 16, la primăria comunei Grid.

Șercaia, la 14 Maiu 1945

Judecător

(ss) Dr. Ștefan Suceava

Pentru conformitate

(ss) Vasile Moldovan

Judecătoria rurală Șercaia, Secția cărții funduare

Nr. 26—1945 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cauza de executare a următorului Serafim Oana, contra următorului Elena Isailă Dobrin n. Mucea, Judecătoria ordonă licitație imobiliară asupra 1/2, a parte din imobilul cuprins în c. f. Nr. 499 Ohaba Nr. top. 278, 279, casă și grădină, cu prețul de strigare 210.000 Lei, asupra 1/8 parte din imobilele c. f. Nr. 178 Ohaba Nr. top. 412/1, 824, 1242, 1378/2, 1527, 1671, 1724, 1871, 2048, 2738, cu prețul de strigare arătat în dreptul fiecărui imobil și cu menținerea dreptului de uzufruct viager, în favorul lui Samoilă Muntean, pentru încasarea sumei de 12.500 Lei, cap. și acc, fixând termen pentru ținerea licitației pe ziua de 4 August 1945, ora 15, la primăria comunei Ohaba.

Șercaia, la 12 Maiu 1945.

Judecător

(ss) Dr. Ștefan Suceava

Pentru conformitate

(ss) Vasile Moldovan

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — — Lei 1000.— Instituții și autorități Lei 4.500 —
 Pe o jumătate de an — „ 500.— Abonament de sprijin „ 10.000.—
 Pentru negustori și com. „ 2000.— PREȚULUI NUI NUMĂR „ 30.—

■ **Pentru abonați.** — Intrând în sezonul de vară, când partea cea mai mare a abonaților noștri vor avea puțină vreme de citit, dat fiind că cea mai mare parte din timp îl vor folosi pentru împlinirea muncilor agricole, — am luat hotărârea, ca începând cu acest număr, să apărăm, deocamdată, numai în patru pagini. Economia de hârtie ce o vom face în sezonul de vară, o vom folosi-o mai spre toamnă și în iarnă, ca să dăm cititorilor și abonaților un nutre-mânt sufletesc cât mai îmbelșugat și potrivit ceasurilor îndelungate de odihnă. Nădăjduim, că și de data aceasta suntem înțeleși în reducerea de pagini pe care o facem, fără niciun gând de a înșela buna credință a prietenilor noștri.

■ **Tifosul exantematic face ravagii în Germania.** Postul de radio din Luxemburg a vestit, că în mai multe orașe din Germania s'au ivit numeroase cazuri de tifos exantematic. Până acum peste 200 de orașe sunt bântuite de această boală amenințătoare. Numărul cazurilor de tifos se ridică la 12.000. Iată o parte din urmările războiului.

■ **Demobilizarea armatei roșii** se va face deocamdată numai prin lăsarea la vatră a unui număr de 13 contingente. Așa a hotărât Sovietul Suprem al U. R. S. S., care și-a ținut ședința zilele trecute. Pe măsură ce nu se va simți nevoia și alte contingente vor fi redade ocupației lor din viața civilă.

■ **Un grup de generali români,** în frunte cu d. general Vasiliu Rășcanu, au luat parte — ca delegați ai armatei române — la marea paradă militară, ce s'a organizat în Piața Roșie din Moscova, în ziua de 24 Iunie a. c., cu prilejul primirii trupelor sovietice, reîntoarse de pe front.

■ **Alte încăerări între francezi și sirieni** s'au produs mai zilele trecute, la frontiera turco-siriană. Telegrammele anunță, că toate posturile franceze ce se aflau dealungul frontierei siriano-turce au fost atacate cu focuri de armă, de către trupele siriene. Parte din posturile de pază franceze s'au văzut silite a se retrage pe teritoriul Turciei.

Iată că mirosul prafului de pușcă nu a încetat încă.

■ **Mâna Sfântului Ștefan,** Regele Ungariei care a murit la 1038, a fost găsită de trupele americane, împreună cu alte comori ungare evaluate la peste 15 milioane de lire sterline, într-o mănăstire catolică din satul Mattsee, la 20 km. spre nord-est de Salzburg (Germania). Mâna, care acum se află în păstrarea arhiepiscopului de Salzburg, este ținută într-o acă de cristal închisă, acoperită cu

aur, Mâna și celelalte valori, prin care două cutii de oțel cu coroane ungare de argint, bătute cu pietre nestimate, și îmbrăcăminte pentru ceremoniile de încoronare, au fost luate dela Budapesta, imediat, înainte de cucerirea orașului de către ruși. Descoperirea a fost făcută după arestarea soției primului ministru colaboraționist ungar Szalasy, și a mai multor colaboraționiști fasciști.

■ **Unul dintre cei de alte părere.** Puțini au fost germanii, cari n'au crezut în izbânda nazismului. Intre aceștia, puțini la număr, a fost și preotul Niemeller, pe care nu l-au putut clătina din credința sa, că germanii pierd războiul, nici prietenii, nici rudele, cu atât mai puțin propaganda și prigoana lui Hitler. Suferind în lagăre pentru credința sa, preotul Niemeller, slab, uscat de foame, de chinuri și suferințe, povestește acum după eliberarea din lagăr, celor cari vreau să-l asculte, despre viața de chinuri și credința pe care nu o a pierdut nicio clipă. Tare i-a fost credința acestui om.

■ **CELE mai bune reparațiuni de ceasornice, în cel mai scurt timp și garantate, se execută numai la firma IOAN PINTEA, Sibiu str. Tribunei Nr. 14, maestru premiat de Ministerul Muncii.**

■ **Adevărat să fie?** Nu s'au liniștit încă valorile războiului și — după o veste din America — unii oameni germani încep deja a face primii pași pentru pregătirea celui de al treilea războiu. Senatorul american Kilgore a declarat, că s'a dat de firul unei afaceri ciudate. Anumiți industriași, atât din Germania cât și din alte țări, au primit și primesc ca ingineri, desenatori, muncitori, diferiți oameni, bănuți că ar fi urzitorii noului războiu. La spatele acestei afaceri, după declarația senatorului american, ar sta partidul nazist din Germania. Indată ce acest partid s'ar întări industriași vor fi plătiți cu bani grei pentru serviciile ce le fac acum. Să nădăjduim că ochii iscoditori ai învingătorilor vor descoperi și împiedeca astfel de încercări diavolești, iar lumea își va trăi epoca de pace și mulțumire vreme îndelungată. Din pățaniile trecutului se va învăța, cum să se apere omenirea de un al treilea războiu.

■ **Din viața lui Hitler.** Despre acest om, care a adus în lume cel mai mare rău ce s'a putut închipui vreodată, se scrie mult și se va scrie și mai mult, după ce valorile războiului se vor liniști. Se află astfel, că Hitler, pentru a-și putea ține puterile de muncă, lua diferite medicamente și injecții. În ultimele zile însă, leacurile nu i-au mai putut folosi. Măinile îi tremurau, piciorul și-l târșea ca

Cu fața spre viitoarea organizare a lumii

Când acest număr al foi se afla sub tipar, știri răspândite prin posturile de radio, prin ziarele americane și alte mijloace, anunțau că „Marea Conferință Roosevelt” dela San Francisco se află către sfârșitul lucrărilor sale. S'a mai anunțat că d. Harry Truman, președintele Statelor Unite, pe al cărei pământ s'a ținut marele sobor internațional, a și sosit la San Francisco, pentru a-și rosti mult așteptata cuvântare de închidere a conferinței...

Până a cunoaște în amănunt cuvântarea rostită la închiderea conferinței de către președintele Statelor Unite, ne mărginim, deocamdată să arătăm cititorilor noștri, că pe măsură ce înaintăm în vreme se deslușește tot mai mult fața lumii viitoare.

Cele aproape două luni, în cursul cărora s'a desfășurat Conferința dela San Francisco, au statornicit în bună parte, punctele de razim și părția pe cari omenirea va avea să pășească de aci înainte, dacă ea dorește să se pună la adăpost de un nou conflict mondial. Accentul principal ce s'a pus în debaterile problemelor dela San Francisco, a fost acela prin care se urmărea garantarea așa zisei securități mondiale: marile națiuni și-au luat angajamentul de a alcătui împreună o armată puternică și în măsură să împiedice pe viitor ridicarea unei forțe inarmate împotriva vreunui stat sau continent.

Pentru a se ajunge la o pace cât mai durabilă și rodnică, reprezentanții celor peste 50 națiuni ale lumii întruniți la San Francisco, au luat în examinare atentă raporturile dintre

un damblagiu. Suferea și de lpsa de somn, ceea ce l-a slăbit mult. Cât despre moartea sa, părerile sunt împărțite. Unii susțin, că e în viață, dar nu se știe pe unde își poartă amărăciunea, alții cred însă că e mort. Un ofițer britanic, întrebat despre moartea lui Hitler a spus: „După părerea mea, Hitler este cât se poate de mort, — dar nu putem dovedi acest lucru”.

■ **La muzeul regional din Alba-Iulia** sunt vacante următoarele posturi bugetare: un preparator, grupa A, tabela 31, tip 32; un secretar-contabil, grupa A, tabela 27, tip 29 și un bibliotecar, grupa A, tabela 34, tip 59. În afără de condițiile cerute de C. F. R., conform art. 7 din legea Nr. 226 de organizare a muzeului se mai cer: pentru preparator, cel puțin bacalaureatul sau absolvența unei școli superioare de meserii; pentru secretar-contabil bacalaureatul comercial sau teoretic, iar pentru bibliotecar, bacalaureatul teoretic cel puțin și un an practică într-o bibliotecă. Cererile însoțite de copiiile după acte se vor înainta Direcțiunii Muzeului Regional din Alba-Iulia, în termen de 15 zile dela apariția prezentei publicații.

diferitele state vecine, găsind în același timp și leacurile trebuincioase, pentru vindecarea unor stări de neliniște și nesiguranță. Astfel, s'a putut face un pas hotărâtor în așa zisa împăcare polonă-sovietică, prin sforțările făcute de către Marile Națiuni de a da Poloniei un guvern de largă concepție democratică, de uniune națională, care va avea sarcina să strângă în jurul său întregul popor, ca apoi să se poată păși — după alegerile ce vor avea loc în scurt timp — la statornicirea legăturilor de bună vecinătate și conlucrare cu popoarele învecinate.

Nu peste mult, guvernul polonez alcăluit la Moscova în cursul acestei săptămâni, se va reîntoarce la Varșovia, pentru a trece la muncă, grăbind refacerea țării care a avut de suferit nespuse de mult pe urma războiului de cotropire german.

Neînțelegerile cari s'au ivit între sârbi și anglo-americani, pe chestiunea ocupării de către cei dintâi a unor regiuni din Triest și Corinthia (Austria) au luat sfârșit, am putea spune pe cale pașnică, rămânând ca problema să fie rezolvată definitiv la conferința de pace. Deasemenea se află pe cale de rezolvare și conflictul din Orientul mijlociu, unde trupele franceze au pășit să ocupe mai multe puncte din Siria și Liban, punând pe gânduri Marea Britanie, care își are aci interese de ordin economic mai ales politic și strategic, în vederea ducerii războiului, alături de Statele Unite, împotriva Japoniei. În ultimele telegrame anunță, că trupele franceze au primit ordin de a se retrage pe așa zisele lor baze de plecare, rămânând în așteptarea deslășării conflictului pe cale diplomatică.

Apropiata întâlnire dintre d. Truman, Stalin și Churchill este așteptată cu nerăbdare de către cercurile diplomatice internaționale. S'a putea întâmpla ca această întâlnire să se producă de îndată ce va lua sfârșit conferința dela San Francisco. De altfel în regiunea Berlinului, unde va avea loc întâlnirea „celor trei mari” au început pregătirile, în vederea organizării unei mari parăzi militare la care vor participa detașamente din armatele victorioase ale celor patru mari națiuni biruitoare: Rusia Sovietică, Statele Unite, Marea Britanie și Franța.

Toate evenimentele pe cari le-am încrestat în răvașul de față, împreună cu rezultatul alegerilor din Marea Britanie, alcătuiesc un început de linie peșezire în problemele mondiale ivite după terminarea victoriei pe front european.

Se desprinde, că factorii cu răsunătoare fațade de viitorul lumii factuale se stă în puțință pentru a asigura o pace cât mai dreaptă și pe o durată cât mai lungă.